തൂലിക

2024

LK/2018/45018

റവ. ഫാ. ജി.എം. വി. എച്ച്. എസ്. എസ്

കാരിക്കോട്

തൂലിക

ഡിജിറ്റൽ മാഗസിൻ

എഡിറ്റോറിയൽ ബോർഡ്

അഭിമന്യു
ആദർശ്
റിയാസ്
സമീർ
ക്രിസ്റ്റി കെ
അമൃതലക്ഷ്മി
അനുമോൾ സി എ
അശ്വതി
പ്രിസ്ക

ഉള്ളടക്കം

page no : 4 **അഭയം**

page no : 5 **എന്താണെഴുതേണ്ടത്**

page no : 6 **പൂങ്കാവനം**

page no : 7 **അവൾ**

page no : 8 **എന്റെ കറുത്ത സുഹൃത്ത്**

page no : 9 **ആറരയ്ക്കുള്ള വണ്ടീൽ**

page no : 10 **അഗ്നിയിൽ വീണ കവിത**

page no : 11 **മഴ കഴിഞ്ഞാൽ**

അഭയം

ഉച്ചസിൽ വീഴാതെ പൊയ
ആപ്പിളിനോട് പരിഭവിച്ച
ഞാൻ ബൗതികശാസ്ത്രക്ലാസ്സിൽ നിന്നും
പടിയിറങ്ങി.
ഓകസൈഡ് മുടിപോഴതിനാൽ
പ്രീതിപ്രതികതാനേകം
രസതന്ത്രത്തിന്റെ നഗരത്തിൽ നിന്നും
എന്നെ രാക്ഷിച്ച.
ക്ലോറോഫോമിന്റെ മഴകവേഡിയിൽ
മെരുങ്ങാത്ത ഹൃദയം മിടിപ്പിച്ച
തവള എന്നെ ജീവശാസ്ത്രത്തിൽ
ബോധ രഹിതനാക്കി.
ഉള്ളിയുടെ കരളിലൊല്പ്പിച്ചാശൂന്യാകാശം
വിവസ്ത്രംമാകുന്നത്കൊണ്ട്
സുഷ്മദർശനിയിൽ നിന്നും
മിഴി പറിക്കാനാവാതെ
ഉന്നമയുടെ മഹാവന്നതിൽ കുടുങ്ങി.
സസ്യശാസ്ത്രത്തിന്റെ വഴി പിണ്ണാക്കിയിൽ
ഡികുത്തേറ്റ ഒട്ടുവിൽ
ജപിച്ചകെട്ടിയ തകിടം കുടിൽ
മനസും ചേർത്ത് വീട്ടിലേക് ഓടി
ചരിത്രം വിധികളോട് സലാപികാൻ
ബുദിവാന്മാർ സൃഷ്ടിച്ച ബലിത്തമ്മയെന്നറിഞ്ഞ
എന്നുകേട്ട മാനവികതയും നഷ്ടംമാഴി
ക്രെഡിറ്റും ഡെബിറ്റുമായി ഗണിച്ചും ഹരിച്ചും
ഞാൻ വെട്ടിത്തിരുത്തുന്ന ജീവിതം.
എനിക്കോ എന്നെപോലുള്ളവർക്കോ
ഉള്ളതല്ലെന്നറിഞ്ഞ
ഞാൻ ദാനശാസ്ത്രത്തിൽ തത്വരഹിതനായി
ഒട്ടുവിൽ.
പദ്ധാതിപോരുത്തം മുറിഞ്ഞ
ഈ മണ്ടിതട്ടിലാഭയം
താള മടുത്ത പ്രാസം വരിച്ച
മേനിച്ചുളുങ്ങിയ
ഈ വൃത്തബിന്ഗത്തിലഭയം
ഈ കാവ്യകലാബലൈലഭയം

എന്താണെഴുതേണ്ടത്

എന്താണെഴുതേണ്ട
തെക്കതിരാവിൽ
മഞ്ഞള കണ്ണുനീർയഹ്ലകം
നിഷയുട തേങ്ങലൊ
ഒന്നും പറയുവാനാളില്ല
നിങ്ങെള വിദിത
ഉഉരുളില വിങ്ങുന്നവക്കോ
കാണുകാണത്തഒരുനോക്കോ
ഒരുമിച്ചികടക്കുന്നു
എന്നൊക്കളയാട
നശിച്ച മോഹങ്ങളെ
പോകുന്നു ജാതീം
വമിക്കും പാസ്ത്നി
പറയും സജ്ജരാകളും

എന്താണിയഴുതടത
ഇന്തത സംഹിത
കെന്നുപേറിയ.
കൊട്ടുപ്പായി നിച്ചത
മൊഗെയും തകയും
അഗറുംകുസച്ചിതാനം
സംഘത്തി വിത്തുകൽ
ഒന്നിനും അവ്ലാ
കൃതിരി കട്നിയി
മാണിവിളികിത
തിരിക്ടിനെ
ചരിപ്പകറ്റാതെ
കറുത്ത് കിടക്കുന്നു
ജിവിതേം പോലെ

പൂങ്കാവനം

സൂര്യൻ ഉദിക്കുമ്പോൾ
നന്മ ഉണരുമ്പോലെ
പ്രകാശം പടരുമ്പോൾ
സ്നേഹം വിടരുമ്പോലെ
പൂങ്കാറ്റ് വീശുമ്പോൾ
കുളിരു വിശുമ്പോലെ
പൂക്കൾ വിരിയുമ്പോൾ
സുഗന്ധം പരക്കുംപോലെ
എന്നെന്നും നിറഞ്ഞിരിക്കട്ടെ
നന്മതൻ വസന്തം ഈ പൂങ്കാവനത്തിൽ

അവൾ

ശ്രുതിമീട്ടി പാടിയ പാട്ടിന്റെ രാഗത്തിൽ
ചെവിയോർത്തു നിന്നു ഞാൻ അന്നനിമിഷം
ഗതകാലസമൃതിയിലെൻ അരികിലായ് നിന്നവൾ
ചിരകാലസ്വപ്നത്തിന് മിഴികളുമായ് ഈറൻ മിഴികളുമായ്
വിടരുവാൻ കൊതിക്കുന്ന പനിനീരിൻ പൂവിൻ
ഇതളിരോലശ്രുബിന്ദു കൊഴിഞ്ഞു വീണു
അലയാഴി തന്നിലെ തിരകൾ പോലവളെന്റെ
മനതാരിൽ നിന്നെങ്ങോ മറഞ്ഞുപോയി .

എന്റെ കറുത്ത സുഹൃത്ത്

ഞാൻ അകലുമ്പോഴും നീ
അവിടെത്തന്നെയുണ്ടായിരുന്നു .
ഒന്നനങ്ങാതെ ഒന്നുമുരിയാടാതെ
ഞാൻ തിരഞ്ഞതെന്തോ നിൻ
കൺകളിൽ ഇല്ലായിരുന്നു
ഒരു കച്ചവട ക്രൂരത –അല്ല
നിസ്സഹായതയായിരുന്നു .
വേഷങ്ങൾ മാറുന്നത് കണ്ട്
നീ മനുഷ്യനാണെന്ന് ഞാൻ നിനച്ചു .
എന്റെ വിശ്വാസങ്ങളെ തകർത്തു
കൊണ്ട് നിനക്ക് ഹൃദയമില്ലന്നു ഞാൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞു .
ജനനമുണ്ട് ,മരണമില്ലാത്ത
ശ്വാസമില്ലാത്ത മനുഷ്യൻ .
നിന്നോടാണോ ലോകത്തിന്റെ കഥ ഞാൻ
പറയേണ്ടത്
നിനക്ക് ചെവിയുമില്ല .....?
നോട്ടങ്ങൾ എന്നെ പറിച്ചെറിയുമ്പോൾ
നിന്നോടാണോ എന്റെ ഗദ്ഗദങ്ങൾ പകരേണ്ടത് .ആശ്വസങ്ങൾ
വെറുതെയായി .....
നീ ഉരിയാടാറില്ലല്ലോ !
നിന്റെ കറുത്ത ഹൃദയം
ഒരു മനുഷ്യനാവാൻ കൊതിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു .
വേണ്ട ,നീ മനുഷ്യനാവേണ്ട ,
എന്റെ പ്രണയം ,നിന്റെ കച്ചവട–
തന്ത്രത്തിൽ നീയും വലിച്ചെറിയും .
നീയെന്റെ കറുത്ത സുഹൃത്തായാൽ മതി
സായന്തനങ്ങളിൽ കണ്ടുമുട്ടുന്ന
എന്റെ കറുത്ത സുഹൃത്ത് .

ആറരയ്ക്കുള്ള വണ്ടീൽ

ആറരയ്ക്കുള്ളൊരു വണ്ടീൽ
ആരൊക്കെയുണ്ടെൻറെ കൊച്ചേ
ആറരയ്ക്കുള്ളൊരു വണ്ടീൽ
അമ്മതും ആമിനെമുണ്ടേ
കെട്ടിടം പണിയുവാനായി
കുട്ടപ്പൻ ചേട്ടനുമുണ്ടേ
പച്ചക്കറിക്കുട്ടായേന്തി
പാച്ചല്ലൂരുള്ളൊരു ചേച്ചി
മീനൻ ചേരുവവുമായി
മറിയാമ്മച്ചേടത്തിയുണ്ടെ
ആസ്പത്രി തുത്തുവാരുന്ന
രാജമ്മച്ചേച്ചിയുമുണ്ടേ
ഒ.പി.ചീട്ടെടുക്കാനായ്
ഓമനക്കുഞ്ഞമ്മയുണ്ടെ
വെയ്സ്റ്റ് വലിക്കുവാൻ പോകും
വാസന്തിച്ചേച്ചിയുമുണ്ടേ
ആറരയ്ക്കുള്ളൊരു വണ്ടീൽ
കാക്കയെപ്പോലെ കറുത്തോർ
പൊകലച്ചുരുളുപൊലുള്ള
കൈയിലും ഷർട്ടുമണിഞ്ഞോർ
ഇന്നത്തെ അന്നത്തിനായി
തുട്ടിനിറങ്ങിതിരിച്ചോർ

അഗ്നിയിൽ വീണ കവിത

അസൂയ മുഴക്കായൽ
അഗ്നിയിൽ എറികയായ
അനവദ്യമായൊരാക്കവനം
ഖലാഗ്ര്ിമാർ
കരിഞ്ഞുവെന്ന ചാമ്പലായ്
ഭവിച്ചെന്നവരുള്ളിൽ
തികഞ്ഞ സന്തോഷം
പുണ്ടങ്ങനെ വസിക്കയായ്
കാലത്തിന് കല്ലോലങ്ങൾ
അനേകം ഉരുണ്ടുപോയ്
ജാലങ്ങൾ ഫലിച്ചെന്ന
ദുഷ്ടന്മാർ നിനയ്ക്കിലും
ആക്കവ്യയം മുഴവനും
ഹിറാദിസ്ഥമാക്കി ദൂരെ
ദിക്കിലുള്ളോര് സിന്ധ്ന
അതിനെ ജിവിപ്പിച്ചു

മഴ കഴിഞ്ഞാൽ

മഴ കഴിഞ്ഞാൽ
മാനം വെളുത്താൽ
മൗനനക്ഷത്ര പെരുങ്കളിയാട്ടം
ആഴത്തിലററ്റു
സ്വപ്നകുട വിരി
ചാഴിയും നടന്നവസ്സത്തിൽ
നിയയെന്ന പച്ച
കിളിര്പ്പും പിന്നെയി
തെക്കേത്തൊടിയില്ലേ
താരത്തിപ്പൂവും
ഞാനെന്ന തുമ്പി
ചിറകിന്റെ താളവും
ശീതളക്കാട്ടിന്റെ മൂളിപ്പാട്ടും
പിലി വിടർത്തുന്ന
രാഗാർദ്രഭാവമായി
ഈ മഴ തോർന്നതിൽ
ശാന്തിതേള്ളിമഴയിൽ
എന്നാലും നിന്നിലും
താളമിട്ടൊഴുകുന്ന
നമ്മൾ തൻ തീരങ്ങൾ
മിഴിച്ചലനംമാകുന്നു

–ഇടിമുളയ്ക്കൽ ബാലകൃഷ്ണൻ